

Justa Rossell i Clos, "Justeta Setgla", Palau-Saverdera

1. Per la te - va gran fi - nesa i la me - va v(a) lun - tat, can - ta - rem amb a - le - gria, no ens vol
mer és un goi(t) su - au que n'és fet amb fan - ta - si - a, trac - tant del teu cor her mós, el teu
gon amb a - le - gria tam - bé vol - dri - a ex - pli - car, que per dos mil me - ra - ve - lles o - bres

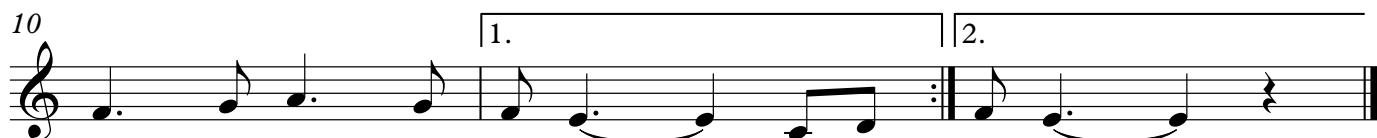
drí - em en - fa - dar. Tu ets la me - va es - ti - ma - da, no l'an puc des - o(l) bi dar; Nos - tre
ai - re i ga - llar - di - a. Jo sé que tot - hom s'ad - mi - ra del teu her - mós ca - mi nar;

8 tu lo pa - la - dar. Del(s) teus lla - vis u - na ro - sa, di - txós qui l'al - can - ça - rà;

Se - nyor t'ha cre - a - da per fe(n) - nos mo - rir i pe - nar, per fe(n) -

10 nos mo - rir i pe - nar. 2. Lo pri -
3. Lo se -

4. Lo tercer amb resplendor,
gràcies tinc a la memòria,
perquè tu n'ets alcançada
del que governa a la glòria.
Sempre et tinc a la memòria
no me'n puc deso(l)bidar;
Nostre Senyor t'ha creada
per fe(n)-nos morir i penar,
per fe(n)-nos morir i penar.*

*Les dues estrofes següents, que no hem inclòs per manca d'espai, poden consultar-se al web.